

ת"פ 27454/10/15 - מדינת ישראל נגד יצחק דוד

בית משפט השלום בראשון לציון

05 אוקטובר 2016

ת"פ 27454-10-15 מדינת ישראל נ' דוד

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
יצחק דוד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חן רייז

הנאשם וב"כ עו"ד דוד כץ

גזר דין

רקע.

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן במסגרת הסדר טיעון שהוצג לבית המשפט בדיון שהתקיים לפני ביום 27.1.16. על פי הסדר הטיעון הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, והעונש המוסכם הוא מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי קנס וחיוב בהתחייבות להימנע מעבירה. המחלוקת אשר הצדדים הצהירו עליה היא באשר למשך המאסר שירוצה בעבודות שירות.

מתוך כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם הודה בכך שבמועד אשר אינו ידוע לתביעה, שהוא כשישה חודשים עובר לתאריך 30.7.13, הקים והפעיל בבית מגוריו בעיר פתח תקווה "אולפן לייצור והפצה של העתקות מפרות", בתקליטורי D.V.D. של זכויות יוצרים. על פי החלק הכללי של כתב האישום, מדובר בזכויות יוצרים של יצירות מוזיקליות של אמנים המאוגדים בפדרציה למוסיקה ישראלית וים תיכונית בע"מ.

הנאשם הודה כי לצורך ביצוע הזיוף רכש תקליטורים ריקים ועטיפות להם, והחזיק בציד המשמש לייצור זיוף עותקים מפרים. הנאשם עסק בתקופה המצוינת לעיל, בייצור עותקים מפרים באמצעות חומרי גלם והציוד שהיו ברשותו באולפן, למטרת סחר בעותקים הללו. הנאשם הודה שהעתיק היצירות המוגנות בזכויות היוצרים או תוכנות מחשב, בלי שקיבל היתר לכך, מבעלי הזכויות באמצעות ציוד לייצור זיוף עותקים על גבי תקליטורים ריקים. בהמשך לייצור התקליטורים, ארז הנאשם את ההעתקים המפרים זכויות היוצרים, כאמור, בעטיפות מזויפות הנחזות להיות עטיפות מקוריות של התקליטורים המזויפים. לאחר שייצר הנאשם תקליטורים מזויפים, כמפורט, מכר הנאשם תקליטורים אלה, לאחד שלמה כהן, וזה מכר אותם בעסקו המכונה בכתב האישום "פיצוצייה" בשם "פיצוחי לב העיר" בעיר פתח תקווה. על פי כתב

האישום, שבעובדותיו הודה הנאשם, עולה כי בתאריך 2.7.13 סמוך לשעה 12:40 מכר עובדו של שלמה כהן הנ"ל, באותה "פיצוצייה" 4 תקליטורים, למי שהוא יציג גוף המאגד בעלי הזכויות שהופר, כאמור, על ידי הנאשם. הנאשם הודה גם כי ביום 30.7.13 סמוך לשעה 12:10 החזיק שלמה כהן, בעסקו הנ"ל 372 תקליטורים מזויפים אותם רכש מהנאשם. הנאשם הודה כי בתאריך 27.8.13 סמוך לשעה 14:00 החזיק בביתו שבעיר פתח תקווה במאות תקליטורים מזויפים.

בעקבות הודיית הנאשם, במסגרת הסדר הטיעון, הורשע הנאשם בעבירות של זיוף, החזקת עותקים מפרים - עבירה על חוק זכות יוצרים, מכירה והפצה של עותקים מפרים של יצירות, לפי חוק זה, מכירה והפצה של טובין עבירה לפי פקודת סימני מסחר והחזקת טובין בלי רשות בעלי הסימון הרשום, לפי הפקודה הנ"ל.

בהתאם להסכמת הצדדים הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות בשב"ס ולשירות המבחן, ובעקבות כך הוגשו חוות דעת לפיה יכול הנאשם לרצות עונש מאסר בעבודות שירות ותסקיר משירות המבחן.

בדיון שהתקיים לפני ביום 29.6.16 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש.

בעקבות טענות הצדדים לעונש עולה כי המחלוקת בין הצדדים, מעבר לכך, שמקורה בהסדר הטיעון לפיו הצדדים יטענו כפי טעמיהם באשר לאורך המאסר ולגובה הקנס שיושת על הנאשם, הרי שהיא מתעצמת בעקבות האמור בתסקיר שירות המבחן.

שירות המבחן, כדרכו המבורכת ערך והגיש תסקיר רחב, מקיף, מעמיק ויסודי, אשר כלל כל העובדות, הנסיבות והשיקולים הרלבנטיים מבחינת שירות המבחן, לעונש. סופו של תסקיר, שהוא חיובי ביותר ביסודו ועומד לצדו של הנאשם. שירות המבחן ממליץ כי בעקבות הקשיים שהציג הנאשם לפני שירות המבחן לרצות עונש מאסר בעבודות שירות, לחייב הנאשם בשירות לתועלת הציבור - של"צ - בהיקף של 220 שעות לצד עונש מאסר על תנאי וחויב הנאשם בחתימה על התחייבות להימנע מעבירה.

בטיעונים לעונש אותם פירטה התובעת בטיעוניה, עתרה לקבל הסדר הטיעון ולגזור על הנאשם תקופת המאסר המירבית לריצוי בעבודות שירות, דהיינו למשך 6 חודשים ועונשים נלווים. התובעת עמדה על חומרת העבירות שביצע הנאשם, על היקף הזיופים, על הקלות הרבה שבביצוע העבירות, הסיכון הנמוך לחשיפת העבירות ועל הפגיעה החמורה בזכויות היוצרים. לפי שיטת התביעה, יש לדחות המלצת שירות המבחן שמעבר להיותה חורגת מהסדר הטיעון, אין לקבלה בנסיבות החמורות של המקרה.

בטיעון לעונש עתר תחילה הסניגור לקבל המלצות הסדר הטיעון דהיינו חיוב בשל"צ. אלא שמשנוכח כי עתירתו הינה

למעשה חריגה מהסדר הטיעון, עתר להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה קצרה ביותר שתרוצה בעבודות שירות וקנס בגובה של 1,000 ש"ח. בא כוח הנאשם כמו הנאשם עצמו ביקשו להימנע מהחמרה בדין, שכן יהיה בכך כדי לפגוע בעבודתו ועסקו של הנאשם, עת עושה הוא מאמצים רבים להיחלץ מבעיותיו הכלכליות שבעקבותיהן ביצע העבירות נשוא כתב האישום.

דין והכרעה.

ככל שאני מעיין בעובדות כתב האישום ושוקל טיעוני הצדדים לעונש, אני מוצא שההתלבטות במקרה זה אינה כלל בגדר המחלוקת בין הצדדים. ההתלבטות הינה בעניין אחר בשאלה האם לקבל את הסדר הטיעון או שמא, בהתאם למתווה שנקבע בהלכת בית המשפט העליון בע"פ 1958/98 בעניין פלוני, אין הסדר הטיעון מקל מדי עם הנאשם, וכי יש מקום להשית במקרה זה עונש של מאסר בפועל "ממש" דהיינו מאחורי סורג וברית.

אני סבור כי מעשיו של הנאשם חמורים ביותר. בביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם קיימת קשת רחב ביותר של מעשים וחומרות בהתאם לכך. התביעה, מגישה כתבי אישום רבים בעבירות של פגיעה בקניין רוחני, אלא שרובם עוסקים ב"עברייני הקצה" דהיינו באלה המוכרים ומפיצים את מוצרי הזיוף: מוכרים בשוק, בחנויות, לרבות באותם עסקים המכונים "פיצוציות", ובמקומות שונים אחרים. כאן, במקרה שלפני, עניין לנו עם "היצרן" דהיינו המקור לביצוע העבירות, מי אשר מניע את המערכת המפיצה יצירות מזויפות. ובהשאלה אני שואל, עם מי יש להחמיר בדין - יצרן הסמים המסוכנים המפיץ אותם בקרב הציבור או את המוכר הקטן הנרקומן המוכר מנת סם על מנת לרכוש מנה לעצמו? ברור הוא שככל שהמערכת המשפטית תשכיל להחמיר בענישת הגורם והמקור לביצוע עבירות, אזי התוצאה של מניעת פגיעה ברכוש תהיה רבה יותר.

יש לשים אל לב, וידוע הוא, שפגיעה בקניין רוחני, אינה שונה במאום מפגיעה בקניין מוחשי. אומן היוצר יצירה אמנותית ומשקיע מכשרונו, ממשאביו ממרצו, יוצר נכס. נכס זה אף שאינו גלוי לעין בעל ערך קנייני הוא. יש וערכה של היצירה יהיה רב ביותר. לפיכך אין כל הבדל בין גניבת רכושו הפיסי של אדם לבין גניבת יצירה שעליה עמל אדם רבות וקשות ובעל ערך רב. הנאשם למעשה עסק בגניבת רכושם של אחרים בהיקף רחב ביותר.

מעבר לדברים אלה, בהיבט הכללי וכלכלי מדובר בפגיעה קשה באינטרס הציבורי. מכת זיופי היצירות הרוחניות, סרטי קולנוע, יצירות וידאו, יצירות קוליות וכו', כמו גם פגיעה בסימני מסחר שאף הם רכוש וקניין לכל דבר ועניין, הביאו לידי כך, שהמדינה עמדה לפני סנקציות בינלאומיות שהיה בהם כדי פגיעה קשה בציבור. רק אכיפה מוגברת וענישה מחמירה היה בא כדי להרחיק הסכנה על המדינה. עלינו לעשות כל שבידינו להרחיק התדמית של מדינה שבה זכויות יוצרים הפכו לעפר ואפר ומרמס.

אלא שלאחר שהתלבטתי רבות, מצאתי כי אין המקרה שלפני מתאים לחרוג מהעיקרון החשוב של כיבוד הסדרי טיעון על כל הנימוקים שפורטו בהלכת בית המשפט המחייבת אותנו. ברור הוא ויש להדגיש זאת באזני כל, למען יראו, יבינו, יפנימו ושמא יראו, אלמלא הסדר הטיעון, ובאשר מכונה במקומותינו "טיעון פתוח" הנני סבור כי היה מקום לגזור עונש

מאסר בפועל "ממש" על הנאשם. אלא ששיקולי בית המשפט בבואו לגזור הדין במסגרת הסדר טיעון שונים המה מאשר גזירת הדין שלא במסגרת זו.

תיקון 113 לחוק העונשין מחייב לקבוע מתחמי ענישה ויש גם בעת שהצדדים הציגו הסדר שבו העונש ייגזר במתחם העונש שהציגו הצדדים. כפי שציינתי לעיל בגדר שיקולים לעונש הולם, דהיינו בנסיבות ביצוע העבירות, מדיניות הענישה, הערך החברתי שנפגע וכו', אני סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה שלפני הוא מאסר בפועל למספר חודשים, עד כדי שנת מאסר בפועל, ובתווך מאסר שירוצה בעבודות שירות. אלא שמבחן העונש ההולם והשיקולים לעונש אינם בגדר של מילים גרידא אלא שיקולים מהותיים, כפי שפירטתי לעיל. לפיכך, סבור אני כי חסד עשתה התביעה עם הנאשם עת הסכימה לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

לא התעלמתי מן האמור בתסקיר שירות המבחן. כדרכי, וכפי שציינתי לעיל, אני סבור כי שירות המבחן הוא גוף רב עזר לבית המשפט ובנושא בו אנו עוסקים, בגזירת הדין. בדרך כלל, על פי שיטתי אני מקבל המלצות שירות המבחן. אלא שהכלל הוא כי המלצות שירות המבחן, אינן חזות הכל. בית המשפט שוקל שיקולים רחבים בעת גזירת הדין שאינם אך שיקולים הנעוצים בנסיבותיו של הנאשם. לפיכך במקרה זה, אני דוחה המלצת שירות המבחן. חומרת מעשי הנאשם והפגיעה הקשה שפגע בעבירות שביצע באינטרס הציבורי, מחייבות מסקנה זו.

העונש.

6 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות דעת של הממונה על עבודות שירות בשב"ס שעותק ממנה מצוי בידי הנאשם הוא יודע פרטיה לרבות ובמיוחד מועד תחילת העבודות - 22.6.16. הואיל ומועד זה חלף אזי הנני קובע כי תחילת עבודות השירות תהיה ביום 6/11/2016.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה על פקודת סימני מסחר וחוק זכות יוצרים.

באשר לקנס ההולם. אין ספק, כי הדין וזו מדיניות הענישה שבשל העבירות החמורות שביצע הנאשם שיש בהן פגיעה קשה ברכוש יש לגזור על הנאשם עונש של קנס בגובה חמור ביותר. בעניין זה, בלבד מצאתי כי האמור בתסקיר שירות המבחן יש בו כדי להביא להקלה לגובה הקנס. תחת אשר אגזור על הנאשם קנס בסכומים של עשרות אלפי שקלים אגזור עליו קנס מתון באופן יחסי.

קנס בסך 3,000 ש"ח או חודש מאסר תמורתו הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהיה ביום 1.11.16.

מוצגים: ייעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה או התביעה.

עותק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות בשב"ס.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום ג' תשרי תשע"ז,
05/10/2016 במעמד הנוכחים.
אברהם הימן , שופט בכיר**